På de følgende sidene presenterer vi artikler og stoff om, eller av, enkeltpersoner som har betydd mye for Norsk Roseforenings vekst og utvikling. Flere av artiklene har stått i Rosebladet tidligere, men roserådene er like aktuelle for dagens medlemmer. Den første pionéren vi presenterer, Ragnar Falck Anderssen, var også av dem som ivret for å få til en egen norsk roseforening.

Artikkelen sto i Rosebladet 2/1988.

TEKST: MARIT ALGROV

Ragnar Falck Anderssen

Snøen lå hvit og skinnende over Ragnar Falck Anderssen og fru Berits hage da jeg besøkte dem i deres koselige hjem i Bueveien på Grefsen, torsdag 24. mars 1988.

Jeg stoppet opp i porten og så på huset og så i fantasien alle de vakre rosene og andre planter som lå gjemt under snøens hvite teppe. Jeg har sett hagen i den vakreste vårskrud når alle løkplanter blomstrer, men vakrest når blomstenes dronning, rosen, står i fullt flor.

Jeg hadde meldt min ankomst over telefonen. Det var protokollen fra Norsk Roseforenings årsmøte som skulle undertegnes. Samtidig ville jeg benytte anledningen til å intervjue Falck Anderssen, som på årsmøtet var utnevnt til vårt æresmedlem nr. 2 etter Arne Lundstad. Jeg ble hjertelig mottatt og invitert inn i den koselige lilla salongen, hvor ilden spraket på peisen og kaffebordet sto dekket med roseduk og vakre rosekopper.

Etterat protokollen var gjennomgått og undertegnet av oss begge, satte vi oss alle tre ved kaffebordet hvor samtalen først og fremst dreide seg om roser og rosedyrking.

Når begynte din interesse for hagearbeid?
– Ja, den begynte vel i begynnelsen av 1950, og det var min kone Berit som først og fremst fikk meg interessert, hun har jo blomster som yrke. Vi ble virkelig bitt av hagebasillen og lå i hagen og rotet til alle døgnets tider, mange ganger til langt på natt. Hagen var jo meget større den gang enn nå, i det min nevø har fått bygge hus i en del av hagen. Det var først og fremst tanken på å få en vakker gressplen som opptok oss, og vi hadde virkelig en fløyelsgrønn plen i flere år før alle de besøkende tok knekken på den.

Når begynte din interesse for rosedyrking?
– Det kom vel noen år senere. Vi kjøpte noen roser hos Brødrene Grobstock i Sandvika, og interessen ble etterhvert så stor at vi brukte alle våre penger på roser, reiste ikke bort i ferien; hadde ikke tid til å reise fra alle rosebarna våre da. Hagen tok all vår tid. Vår aller første rose het forøvrig 'Crimson Glory' og den hadde vi i mange, mange år. Jeg tror også at vi var de første som dyrket rosen 'Peace'.

Du har sikkert noen godbiter å fortelle medlemmene våre når det gjelder å få frem vakre, friske og store roser? Hva er din hemmelighet?
– Gjødslingen vil jeg si er det viktigste. Men før gjødslingen må rosebedet rengjøres, det øverste jordlaget må nemlig være porøst. Jeg fjerner alt rusk og rask og løsner jorden forsiktig rundt planten. Man må aldri hyppe eller hakke rundt en rose, da ødelegger man de øverste, fine røttene. Jeg legger så et ca. 5 cm lag med Huminal etter at varmen har kommet i været. Jeg overgjødsler også en gang med kugjødsel. Man må aldri gjødsle etter St. Hans.

Dekking av rosene mot vårsolen er også viktig. Klatrerosene dekker jeg til

Ragnar Falch Anderssen på dugnad i Triangelparken.
© ØYSTEIN ROSSOW